

म.भा.डी.

۱۱۷۲۱۱

शेशरंगिरिहिमालयं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

कृतकार्यः सुखीशांतस्तूष्णीं प्रायादुदङ्मुखः ॥ शैशिरंगिरिमुद्दिश्य सधर्मा मातरि श्वनः ॥ २ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु देवर्षिर्नारदस्तथा ॥ हिमवंतमियाद्गुप्तसिद्धचा
रणसेवितं ॥ ३ ॥ तमप्सरोगणाकीर्णशांतस्वननिनादितं ॥ किन्नराणां सहस्रैश्च भृंगराजैस्तथैव च ॥ ४ ॥ मद्गुभिः खंजरैश्च विचित्रैर्जीवीजीवकैः ॥ ५ ॥ चित्र
वर्णैर्मयूरैश्च केशतविशजितैः ॥ राजहंससमूहैश्च कृष्णैः परभृतैस्तथा ॥ ६ ॥ पक्षिराजो गरुत्मा श्रयं नित्यमधि तिष्ठति ॥ चत्वारो लोकपालाश्च देवाः सर्षिगणा
स्तथा ॥ ७ ॥ तत्र नित्यं समायांति लोकस्य हितकाम्यया ॥ विष्णुना यत्र पुत्रार्थं तपस्तप्तं महात्मना ॥ ८ ॥ तत्रैव च कुमारेण बाल्ये क्षिता दिवौकसः ॥ शक्तिन्यस्ता
क्षितितले त्रैलोक्यमवमन्य वै ॥ ९ ॥ तत्रोवाच जगत्स्कंदः क्षिपन्वाक्यमिदं तदा ॥ योन्योस्ति मत्तोभ्यधिको विप्राय स्याधिकं प्रियाः ॥ १० ॥ यो ब्रह्मण्यो हितौ
योस्ति त्रिषु लोकेषु वीर्यवान् ॥ सोऽभ्युद्धरत्वामां शक्तिमथ वाकं पयत्विति ॥ ११ ॥ तच्छ्रुत्वा व्यथिता लोकाः कडमामुद्धरेदिति ॥ अथ देवगणं सर्वं संप्रातेन्द्रियमा
नसं ॥ १२ ॥ अपश्यद्भगवान्विष्णुः क्षिप्तं सासुरराक्षसं ॥ किं त्वत्र सुकृतं कार्यं भवेदिति विचिंतयन् ॥ १३ ॥ अनामृष्यततः क्षेपमवैक्षत च पार्वकिं ॥ संप्रगृह्य वि
शुद्धात्मा शक्तिं प्रज्वलितां तदा ॥ १४ ॥ कं पयामास सव्येन पाणिना पुरुषोत्तमः ॥ शक्त्यां तु कं प्यमानायां विष्णुना बलिना तदा ॥ १५ ॥ मेदिनी कं पिता स र्वास
शैलवनकानना ॥ शक्तेनापि समुद्धर्तुं कं पिता सा भवत्तदा ॥ १६ ॥ रक्षिता स्कंदराजस्य धर्षणा प्रभविष्णुना ॥ तां कं पयित्वा भगवान्नाद्रादमिदमब्रवीत् ॥ १७ ॥
पश्य वीर्यं कुमारस्य नैतदस्यः करिष्यति ॥ सोऽमृष्यमाणस्तद्वाक्यं समुद्धरणनिश्चितः ॥ १८ ॥ जग्राह तां तदा शक्तिं न चैनं सव्यं कं पयत् ॥ नादं महान्तं मुक्त्वा समूर्च्छ
तो गिरिमूर्धनि ॥ १९ ॥ विबुहलः प्राप तद्भूमौ हिरण्यकशिपोः सुतः ॥ तत्रोत्तरां दिशं गत्वा शैलराजस्य पार्श्वतः ॥ २० ॥ तपो तप्यत दुर्धर्षता तनित्यं वृषध्वजः ॥ पा
वकेन परिक्षिप्तं दीप्यता यस्य चाश्रमं ॥ २१ ॥ आदित्यपर्वतं नाम दुर्धर्षमरुतात्मभिः ॥ न तत्र शक्यते गंतुं यक्षराक्षसदानवैः ॥ २२ ॥ दशधोजनविस्तारमग्नि
ज्वाला समावृतं ॥ भगवान्यावकस्तत्र स्वयं तिष्ठति वीर्यवान् ॥ २३ ॥ सर्वांस्त्रिघ्नान्प्रशमयन् महादेवस्य धीमतः ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं हि पादे नैकेन तिष्ठतः ॥ २४ ॥ दे
वान्संतापयंस्तत्र महोदयो महाव्रतः ॥ ऐंद्रौ तु दिशमास्थाय शैलराजस्य धीमतः ॥ २५ ॥ विविक्ते पर्वत तटे पाराशर्यो महातपाः ॥ वेदानध्यापयामास व्यासः
शिष्यान् महातपाः ॥ २६ ॥

*** आसीदितिशेषः**